

- **Linștită mănăstire** — „Familia“, 5/1971
 - **Noapte albă** — „Tribuna“, 17 iunie 1971
 - **Vlad Tepeș în ianuarie** — actul I în „Familia“, 4/1972, actul II în „Tribuna“, 27 iulie 1972
 - **Apulum** — piesă istorică — (fragment) — „Familia“, 5/1975
 - **Hotărîrea** — piesă în șapte tablouri — „Teatrul“, 4/1977
- În volum
- **Hotărîrea** — București, Editura „Eminescu“, 1983, seria „Teatru comentat“. Cuprinde piesele **Apulum**, **Noapte albă**, **Vlad Tepeș în ianuarie**, **Hotărîrea**, **Înima**.

IV. OPINII CRITICE (selectiv)

Valentin Silvestru — „Caligrafii pe cortină“, București, Editura „Eminescu“, 1974, p. 104; **Ion Cocora** — „Privitor ca la teatru“, Cluj-Napoca, Editura „Dacia“, 1975 — vol. I, p. 242—245, 1977 — vol. II, p. 8; **Dumitru Solomon** — „Teatrul ca metaforă“, București, Editura „Eminescu“, 1976, p. 183—184; **Romulus Dlaconescu** — „Dramaturgi români contemporani“, Craiova, Editura „Scrisul românesc“, 1983, p. 262—268; **C. Măciucă** — „Prefață“, **Adrian Dohotaru** — „Geneză“, **Ștefan Pascu** — „O noapte albă“, **D. R. Popescu** — „Despre Mircea Bradu“, **V. Silvestru** — „Clipa istorică a deciziei“, **Dumitru Chirilă** — „Înima“ — în volumul „Hotărîrea“ de Mircea Bradu, seria „Teatru comentat“, Editura „Eminescu“, București, 1983.

„Subordonate ca factură meditației politice, consemnând raporturile fluide dintre real și ideal, dintre libertatea individuală și determinismul obiectiv, piesele se organizează, în diversitatea modalităților dramaturgice, pe aceeași structură modulară: istoria unei hotărîri.

Evoluția scrisului lui M.B. este răsfrântă cu cea a dramaturgiei istorice nu numai sub aspectul viziunii, ci și al structurilor artistice. Revigorarea piesei istorice este coincidentă, în linii mari, cu înflorința „ipotezei dramatice“, la sfârșitul anilor '70, pentru ca, de pe la mijlocul deceniului trecut, în paralel cu această modalitate extrem de productivă, să se afirme cu rodnicie și „teatrul documentar“. Spre deosebire de alți scriitori care cultivă o singură formulă dramaturgică, **Bradu** — rămânând fidel concepției ce se imprimă în calitatea inconfundabilă a operei — a început prin a aborda „ipoteza“, spre a fructifica în continuare posibilitățile artistice ale „dramei documentare“.

(C. Măciucă — art. cit.)
 „M.B., făcându-i să vorbească și să se jertfească pentru ai lor și pentru pământul lor pe atîția anonimi ai acestui colț de lume și pe atîția cîtori de istorie românească, ne arată marea sa dragoste față de istoria noastră, înflăcărată sa iubire față de limba și de poporul pe care nu le-ar da pe nimic altceva în lume, în vecii vecilor“. (D. R. Popescu — art. cit.)

NOTE

Caratele artei scenice

După repetatele încercări ale micului ecran de a ne prezenta o istorie a teatrului românesc în imagini (autori, de-a lungul vremii, Ion Marin Sadoveanu, Virgil Brădățeanu, C. Paraschivescu), iată o emisiune care se anunță

longevivă și care, întemeindu-se pe documentul vizual și sonor, ne dă, în „portrete“, istoria recentă a scenei și ecranului românesc: *Telefilmoteca de aur*. Inițiatorul ei este Tudor Caranfil, unul dintre puținii noștri istorici de film (critici avem foarte mulți), cu remarcabile contribuții documentare despre biruința celei de a șaptea arte la noi.

Despre **Birlic**, **Fory Etterle**, **Șt. Ciubotărașu**, **Costache Antoniu**, **Toma Caragiu**, **G. Vraca**, **Emanoil Petruț**, **Ion Manolescu**, **Lucia Sturdza Bularandra**, **Cornel Coman** și despre cîți vor mai chema în memoria noastră viața de glorie și de muncă

a scenei și platoului, Tudor Caranfil vorbește cu vibranta emoție și desăvîrșită cunoaștere a personalității actoricești. Comentariul său eseistic introduce spectatorul în universul de creație al celui evocat și, lucru rar, nu „concrează“ imaginea și banda magnetică, sugerează doar, în fraze precise, originalitatea eroului serii.

Prin această emisiune de cultură teatrală și cinematografică vom avea, peste ani, o veritabilă „antologie“ a marilor actori români de la jumătatea veacului XX, în ipostaze artistice definitorii pentru școala interpretativă națională.

I. N.